

Publicerad 2011-02-06 19:09 av Simon Ray B

Söndagstankar om vardags(och större) Problem.

Det är de flygande stenarna som tynger mest.

Fyrtioåtta stycken sjuklingar.

I förändringens vågsvall

vissa frisknar till, andra insjuknar mer och ett par dör.

Vi hör alla på när, vi kör, i diket för de som berör, för att vi hatar att se på när de gör, saker vi aldrig skulle förlåta oss själva för.

Ljudvågor inspirera!

För att hjärnans struktur tycks indelas i

sextondelsnoter

och halvnoter efter behag.

Skrattandes höra på det förgångna som hemsöker min framtid.

Ville inte mer än jag försökte.

Lögn!

Ge mig ro, ge mig sömn, ge mig lycka

En extra vilodag är för mycket kan man tycka.

Ut i världen, såg den som jag trodde att den skulle ses.

Misstolkade naturens gång och brast ut i hednisk sång,

om hur mycket jag hatade allt och alla fast jag visste att

det var lika mycket sanning som flygande stenar.

Men vid det tillfället var jag så förvriden att flygande stenar,

var det enda jag såg

runt i kring mig.

Det enda jag kom ihåg.

En dag ska jag bli av med varenda sten som någonsin tyngt mitt sinne...

(Requiem aeternam dona eis Domine)

Men jag misstänker att den dagen är den dag jag dör.

Jag antar att stenar är en del av vardagen

men ge dem inte vingar att flyga fritt!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Simon Ray B med Poeter.se id #34851 innehar upphovsrätten